

Nr 70.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.; given Stockholms slott den 22 februari 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.

GUSTAF.

K. J. Beskow.

F ö r s l a g

till

förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m.

Härigenom förordnas, att de bestämmelser, som meddelats i förordningarna den 3 november 1922 med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1923 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt (nr 540) samt till bevillning av inkomst (nr 541) ävensom i förordningen samma dag (nr 542) om särskild lydelse av det vid förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering fogade formulär nr 1 att gälla vid 1923 års taxering, skola äga giltighet även vid 1925 års taxering.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Beskow, anför:

Jag anhåller nu att få inför Kungl. Maj:t anmäla frågan om storleken av de skattefria avdragen vid 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevilning av inkomst.

De i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt stadgade skattefria orts- och familjeavdragen äro beräknade efter den i juli månad 1914 rådande prisnivån, dock med i genomsnitt ungefär 20 procents förhöjning. De i fråga om bevilningstaxeringen normalt gällande avdragen äro bestämda till i allmänhet hälften av inkomstskatteavdragen och torde få anses hänföra sig till samma prisnivå som dessa.

Under dyrtiden hava orts- och familjeavdragen icke kunnat bibehållas vid de för normala tider beräknade beloppen, utan hava de genom särskilda för ett år i sänder intill år 1923 gällande förordningar höjts med omkring 50 procent. Sålunda utgjorde vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt ortsavdragen åren 1921 och 1922 i de olika ortsgrupperna 900, 1,050, 1,200, 1,350 och 1,500 kronor samt familjeavdragen 300 kronor för varje person. Vid 1921 och 1922 års taxeringar till bevilning uppgingo de skattefria avdragen till hälften av de vid statsbeskattningen gällande, dock i förekommande fall avrundade nedåt till jämna femtiotal kronor. Med anledning av de sedermera minskade levnadskostnaderna vidtogs år 1922 nedsättning uti den provisoriska förhöjningen av de skattefria ortsavdragen, att gälla vid 1923 års taxering. Enligt i ämnet utfärdade förordningar den 3 november 1922, nr 540, 541 och 542, utgjorde sålunda ortsavdragen inom de olika ortsgrupperna vid 1923 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt 700, 800, 900, 1,100 och 1,200 kronor samt familjeavdragen 300 kronor för varje person; vid bevilningstaxeringen samma år uppgingo avdragen till hälften av angivna belopp. Jämlikt förordning den 4 september 1923 (nr 352) skola sist omnämnda avdragsbestämmelser äga giltighet även vid innevarande års taxering. Angående vad som senast förekommit i frågan om de skattefria avdragens storlek tillåter jag mig att hänvisa till de utdrag av statsrådsprotokollen över finansärenden för den 14 mars 1922 och den 9 februari 1923, som äro

fogade, det förra vid propositionen nr 210 till 1922 års riksdag och det senare vid propositionen nr 56 till 1923 års riksdag.

*Departements-
chefen.*

Det allmänna prisfall, som tagit sin början under år 1920, har under sistförflutet år i det stora hela avstannat. Medan socialstyrelsens indextal för de allmänna levnadskostnaderna vid årsskiftet 1922—1923 utgjorde 183, har indextalet vid de följande kvartalsskiftena utgjort respektive 177, 174, 177 och 176, sistnämnda siffra alltså vid senaste årsskifte. Sänkningen av indextalet under det gångna året har sålunda varit obetydlig. Även för den närmaste tiden torde anledning föreligga att icke vänta någon avsevärdare förändring i levnadskostnaderna, och häråt har jag tidigare vid anmälan den 2 januari 1924 av senaste finansplan såtillvida givit uttryck, som jag ansett det ligga närmast till hands att vid uppgörande av statsregleringsförslaget för nästkommande budgetår räkna med gällande varuprisnivå.

Vid nu anmärkta förhållanden föreligger enligt min mening ej tillräcklig anledning att beträffande 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhets-skatt samt till bevillning av inkomst vidtagna ändring i gällande bestämmelser om de skattefria orts- och familjeavdragen. Den av mig nu ifrågasatta förordningen i ämnet torde fördenskull endast böra innefatta föreskrift om giltighet även vid 1925 års taxering av de bestämmelser rörande skattefria avdrag, som meddelats i förordningarna den 3 november 1922, nr 540, 541 och 542.

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1925 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt samt till bevillning av inkomst m. m. samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Grip.